



# Sosyal Güvenlik Kurumu verilerine göre Türkiye'de hastaya özel yapılarak uygulanan protez ve ortezlerin sayısal çeşitlilik analizi

Serap ALSANCAK, Haydar ALTINKAYNAK, Senem GÜNER

[Alsancak S, Altınkaynak, H, Güner S. Sosyal Güvenlik Kurumu verilerine göre Türkiye'de hastaya özel yapılarak uygulanan protez ve ortezlerin sayısal çeşitlilik analizi. Fizoter Rehabil. 2013;24(1):99-103. *Numerical variation analysis of prostheses and orthoses fabrication and fitting in Turkey according to Social Security Administration of Turkey.*]

## Research Article

**Amaç:** Bu çalışmanın amacı, Türkiye'de son beş yılda yapılan protez ve ortezlerin analizini yapmak, bu konudaki bilimsel çalışmalarla alt yapı oluşturmak ve kaynak tüketimini saptamaktır. **Yöntem:** Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Sosyal Güvenlik Kurumu Genel Müdürlüğü'nden alınan verilere dayanarak son beş yılda yapılarak uygulanan protez ve ortezlerin kullanıldığı yerlere göre sayısal dağılımları incelenmiştir. **Sonuçlar:** Son beş yılda 26136 protez ve ortez yapılmıştır. Bunların 19381'i ortez ve 6755'i protездır. Ortez yapım ve uygulamalarının 9588'ini alt ekstremité, 8214'ünü gövde ortezleri ve 1579'unu üst ekstremité ortezleri oluşturmaktadır. Protez yapım ve uygulamalarının 6062'sini alt ekstremité protezleri ve 693'nü üst ekstremité protezleri oluşturmaktadır. Analiz sonuçlarına göre en çok uygulanan alt ekstremité ortezleri uzun yüreme ortezidir. Uzun yüreme ortezleri alt ekstremité ortez uygulamalarının % 74'ünü, ortez uygulamalarının % 37'sini ve protez-ortez uygulamalarının % 27'sini oluşturmaktadır. En çok uygulanan alt ekstremité protezleri modüler diz altı protezleridir. Modüler diz altı protezleri alt ekstremité protez uygulamalarının % 63'ünü, tüm protez uygulamalarının % 57'sini ve genel protez-ortez uygulamalarının ise % 15'ini oluşturmaktadır. **Tartışma:** Uzun yüreme ortezleri ve modüler diz altı protezleri son beş yılda yapılarak uygulanan 26136 protездin 10969'unu yaklaşık % 40'ını oluşturmaktadır.

**Anahtar kelimeler:** Protez, Ortez, Sosyal Güvenlik Kurumu.

**Numerical variation analysis of prostheses and orthoses fabrication and fitting in Turkey according to Social Security Administration of Turkey**

**Purpose:** The aim of this study was to analyze prosthetics and orthotics, which have been fabricated in Turkey over the last five years and create the infrastructure for scientific studies on this issue and to determine resource consumption. **Methods:** In the last five years prostheses and orthoses were analyzed based on the data taken from Social Security Administration of Turkey. **Results:** The 26136 prostheses and orthoses were fabricated during the last five years. 19381 of them were orthoses and 6755 were prostheses. The 9588 lower limb orthoses, 8214 spinal orthoses, and 1579 upper limb orthoses, constitutes orthotics fabricated and fitted. The 6062 lower limb prostheses and 693 upper limb prostheses constitute all prosthetic fabrication and fitting. According to the results, Knee-ankle-foot orthosis (KAFOs) are the most widely applied lower extremity orthotics. The KAFOs constitute 74% of lower limb orthotics, 37% of orthotics, and 27% of all prosthetic-orthotic applications. The most widely applied lower limb prostheses are modular transtibial (TT) prostheses. Modular TT prostheses constitute 63% of lower limb prosthetic applications, 57% of prosthetic applications, and 15% of prosthetic-orthotic applications. **Conclusion:** The number of KAFOs and modular TT prostheses are 10969 which is nearly 40% of 26236 prosthetic-orthotic applications.

**Keywords:** Prosthesis, Orthosis, Social Security Administration.

### **S Alsancak**

Ankara University, Vocational School of Health, Orthopedic Prosthetics and Orthotics Program, Ankara, Türkiye  
PT, PhD, Prof

### **H Altınkaynak**

Ankara University, Vocational School of Health, Orthopedic Prosthetics and Orthotics Program, Ankara, Türkiye  
BE

### **S Güner**

Ankara University, Vocational School of Health, Orthopedic Prosthetics and Orthotics Program, Ankara, Türkiye  
PT, PhD

### **Address correspondence to:**

Prof. Dr. Serap Alsancak  
Ankara Üniversitesi Sağlık Hizmetleri MYO, Ortopedik Protez ve Ortez Programı, Keçiören, Ankara, Türkiye  
E-mail: alsancak@ankara.edu.tr

Türkiye'de protez ve ortez alanındaki ilk gelişmeler Osmanlı Sultanı II. Abdülhamid zamanına dayanır. 1890'da protez-ortez atölye çalışmaları başlamış ve 1910'da ilk teknik atölye 'Tersane-i Aleti Nazikije' olarak inşa edilmiş ve bu atölyede donanma makine mühendisleri çalışmışlardır. Birinci Dünya Savaşı sırasında birçok askerin uzuvlarını kaybetmesi protez-ortez alanındaki çalışmaların geliştirilmesinde önemli bir faktör olmuş, 1920 başlarında bazı asker ve sivil teknisyenler Bonn ve Viyana'ya teknik eğitim için gönderilmiştir. Almanya'da eğitim alan bu Türk teknisyenler protez-ortez üretimini önemli ölçüde hızlandırmışlardır. İlk devlet üniversitesi atölyesi 1940 yılında Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedik Cerrahi Bölümü'nde kurulmuş ve protez-ortez alanındaki ilk yayın Hamburg'da Prof. Sudeck ile birlikte çalışan Prof. Alpsoy'a aittir.<sup>1</sup>

Türkiye İstatistik Kurumu raporlarına göre ülkemizde yaklaşık 8,6 milyon (toplam nüfusun %12'si) engelli kişi bulunmaktadır. Engelli bireylerin %1.25'i fiziksel engelliidir.<sup>2</sup> Türkiye'de protez-ortez hizmetleri üniversitelerin ve devlet hastanelerinin ilgili bölümleri ile özel protez-ortez yapım ve uygulama merkezleri tarafından sağlanmaktadır. Protez-ortez kullanıcıları kendilerine özel tasarlanan protez ve ortezlerini ya geçici engellerine göre belli bir süre veya kalıcı engellerine göre bakım ve onarımını yaptırrarak veya belirlenen sürelerde değiştirerek kullanmaktadır.

Değişim süreleri ortezlerde Avrupa ülkelerinden Almanya ve İngiltere'de sınırlanmamışken, Hollanda, Fransa, İsviçre, Macaristan, Hırvatistan gibi ülkelerde 1,5-5 yıl arasında değişmektedir. Protezlerde bu süre 2-5 yıl arasındadır. Amerika'da protez değişim süresi 3 yıl, kişi başına ayrılan ödenek ortalama 5,000 dolardır.<sup>3</sup> Türkiye'de ise bu süre ortezlerde 3 yıl, alt ekstremitelerde 5 yıldır. Avrupa ülkelerinde üst ekstremitelerde değişim süresi 2-5 yıl arasında iken, ülkemizde bu süre 10 yıldır.

Kalıcı bedensel engelliler Avrupa ülkelerinde protez ve ortezlerine katkı payı ödemeksizin sahip olurken ülkemizde çalışan engelliler %20 ve emekli olanlar %10 katkı payı ödemektedirler. Ayrıca

Avrupa ülkeleri ve Amerika'da protez-ortez harcamaları için ayrılan ödenek oldukça fazla miktarda olup, ülkemizde protez-ortez temini için harcanan ödenek bu ülkelerin ödeneklerine göre oldukça sınırlıdır.<sup>3-7</sup>

Bu çalışmada Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) verilerine dayanarak ülkemizde son beş yılda protez-ortez yapım ve uygulamalarına ilişkin yalnız sayısal çeşitlilik verileri incelenerek gözden geçirilmiştir.

## YÖNTEM

İlkemizde ölçü alınıp, hastaya özel tasarlanarak yapılan ve uygulanan protezler ve ortezlerin verileri SGK Genel Müdürlüğü'nden elde edilmiştir. Çalışma Kasım 2006-Kasım 2011 yılları arasını kapsamaktadır. Çalışmada SGK tarafından ücretleri ödenen alt, üst ekstremitelerde ve gövde ortezlerinin tipi ve sayısı ile alt ve üst ekstremitelerde protezlerin amputasyon seviyelerine göre sayıları analiz edilmiştir. Bu analizde uygulamaların karşılığı olan fatura ücretleri değerlendirilmemiştir.

## SONUÇLAR

Çalışmada hazır ortezler, 3713 sayılı kanun kapsamında yapılan protezler ile Özel Sağlık Sigortaları, Trafik Sigortası ve Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından karşılanan protez ve ortezler analiz dışında kalmıştır.

### Ortez uygulamalarına ayrıntılı bakış

Son beş yılda Türkiye'de yapılan, uygulanan ve kayıt altına alınan 26136 protez ve ortezin 19381'i uluslararası ortez terminolojisine uygun olarak reçetelendirilmiş ve hastaya özel tasarlanarak Türk Standartları Enstitüsü (TSE) 13181<sup>13</sup> ortez-protez yapım ve uygulama merkezleri standartlarını taşıyan yerlerde yapılmıştır.<sup>8-12</sup>

Ortez uygulamaları sırasıyla 9588'i alt ekstremitelerdeki ortezleri, 8214'u omurga ortezleri ve 1579'u üst ekstremitelerdeki ortezleri şeklindedir. Alt ekstremitelerdeki ortezlerdeki ortezlerde ilk sırada 7131 hastaya yapılan ve uygulanan lateral eklemli uzun yürüme ortezleri yer almaktadır. Genu varumu olan 497 hastaya O Bain ortezleri ve femur kırığı

olan 209 hastaya Thomas uzun yürüme ortezleri uygulanmıştır. Diz ortesi (KO) olarak yapılan 488 ortezin 225'i eklemsiz plastik kılıf tarzında, 150'si eklemlı KO olarak tasarlanmıştır. Ayrıca 113 KO ise rekurvasyon ortesi olarak yapılmıştır (Tablo 1).

Alt ekstremite ortezleri içerisinde ikinci sıklıkla uygulanan ortezler kalça ortezleridir. 1694 kalça pozisyonlama ortezlerinden 1498'ini doğuştan kalça kırığı olan hastalar için uygulanan DKÇ ortezleri, 196'sını ise Leg Calvé Perthes hastalığı olan çocuklara uygulanan Scottish Rite ortezleri oluşturmıştır.

Alt ekstremite kırığı olan 482 hasta için Sarminento ortezleri uygulanmıştır. Yine alt ekstremite pesekinovaruslu (PEV) hastalara uygulanan plastik ayak-ayakbileği ortezlerinin (PAFO) sayısı 83 olarak tespit edilmiş ve yapılan bu ortezlerin tamamı korrektif ayarlı PAFO'lar olarak reçetelendirilmiştir.

Ortezler içerisinde alt ekstremite ortezlerini takiben en çok uygulanan ortez gövde ortezleridir. Son beş yılda 8214 gövde ortesi stabilizasyon, desteklemek veya düzeltmek amacıyla uygulanmıştır. GÖVDE ortezlerinde ilk sırayı lumbo sakral ortez (LSO) niteliğinde olan 5973 hastaya özel tasarlanan Knight korse almıştır. İkinci sırada 1095 skolyozlu çocuk hasta için özel tasarlanan Milwaukee ve Boston tipi skolyoz korseleri yer almıştır. Üçüncü sıklıkta yapılan korse 769 hastaya uygulanan hiperekstansiyon korsedir. Bunu 338 hastaya uygulanan plastik torako lumbo sakral ortez (TLSO) ve 39 hastaya uygulanan metal konstrüksiyonlu Steindler tip TLSO korse izlemiştir (Tablo 1).

Son beş yılda üst ekstremite patolojilerinde 1579 ortez uygulanmıştır. Bu ortezlerden ilk sırayı 1002'si üst ekstremite kırıklarında uygulanan Sarmiento ortezleri almıştır. 232 epikondilit ortesi ikinci sıklıkta reçetelendirilmiş ve uygulanmıştır. Üçüncü sıklıkta omuzu pozisyonlayan ortezlerden 168 hastaya uygulanan statik kol abduksiyon ortesi uygulanmıştır. Diğer ortezler uygulama sıklığına göre sırasıyla dinamik kol abduksiyon ortesi 70, poliform el-bilek-dirsek ortesi (WHEO) 52, parmak kontraktür ortesi 34 ve dirsek kontraktür ortezleri (EO) 21 olarak tespit edilmiştir.

**Tablo 1. Ortez uygulamaları ve dağılımı.**

	<b>n</b>
<b>Alt ekstremite ortezleri (%) 49.4</b>	<b>9588</b>
Uzun yürüme	7837
Uzun yürüme ortesi (lateral eklemlı)	7131
O Bain ortesi	497
Thomas uzun yürüme ortesi	209
Diz ortesi (KO)	488
Eklemsiz plastik KO	225
Eklemlı KO	150
Rekurvasyon ortesi	113
Kalça ortezleri	1694
DKÇ ortezleri	1498
Scottish Rite ortezleri	196
Diğer	565
Sarminento ortezleri	482
AFO (Pes ekinovarus)	83
<b>Omurga ortezleri (%) 42.4</b>	<b>8214</b>
Knight korse	5973
Milwaukee/Boston skolyoz korseleri	1095
hiperekstansiyon korse	769
TLSO korse	338
Steindler tip TLSO korse	39
<b>Üst ekstremite ortezleri (%) 8.2</b>	<b>1579</b>
Sarmiento ortezleri	1002
Epikondilit ortesi	232
Statik kol abduksiyon ortesi	168
Dinamik kol abduksiyon ortesi	70
Poliform el-bilek-dirsek ortesi	52
Parmak kontraktür ortesi	34
Dirsek kontraktür ortezleri	21
<b>TOPLAM ORTEZ</b>	<b>19381</b>

### Protez uygulamalarına ayrıntılı bakış

Son beş yılda yapılan 26136 protez ve ortezin 6755'ini hastaya ve protezin özelliklerine göre tasarlanarak yapılan protezler oluşturmuştur. Bu protezler uluslararası protez terminolojisine uygun olarak reçetelendirilmiş ve hastaya özel tasarlanarak TSE 13181<sup>13</sup> ortez-protez yapım ve uygulama merkezleri standartlarını taşıyan yerlerde üretilmiştir.<sup>8-11</sup> Protezlerin 6062'si alt ekstremite amputasyonu yapılmış hastalara uygulanmıştır. Alt ekstremite protezlerinin 5509'u modüler tip protezler şeklindedir. Bu protezlerden en çok

yapılanı 3563 transtibial (TT) amputasyonlu hastaya yapılan diz altı modüler protezlerdir. Bunu, 1482 transfemoral (TF) amputasyonlu hastaya yapılan modüler diz üstü protez uygulamaları izlemektedir. Klasik TT protez uygulaması 239 iken klasik TF protez uygulaması bulunmamaktadır. Güdük ucundan yük taşıyan protezlerin sayısı 348'dir. Bu protezler içerisinde 120 parsiyel ayak, 123 Syme ve 85 kalça dezartikülasyon protezleri yer almaktadır. Ayrıca 315 diz dezartikülasyon protezi, 4 Hemipelvektomi protez yapılmıştır (Tablo 2).

**Tablo 2. Protez uygulamaları ve dağılımı.**

	<b>n</b>
<b>Alt ekstremité protezleri (% 89.7)</b>	<b>6062</b>
Modüler tip protez	5509
Diz altı	3563
Diz üstü	1482
Klasik tip protez	239
TT protez	239
Güdük ucundan yük taşıyan protezler	348
Parsiyel ayak	120
Syme	123
Kalça dezartikülasyon	85
Diz dezartikülasyon protezi	315
Hemipelvektomi protezi	4
<b>Üst ekstremité protezleri (10.3)</b>	<b>693</b>
Dirsek altı	248
Dirsek üstü	228
Modüler protez	217
Dirsek üstü	176
Omuz	37
Forequarter	4
Klasik omuz dezart/forequarter	63
Parmak	13
Parsiyel el	17
Elbileği dezartikülasyon	55
<b>TOPLAM PROTEZ</b>	<b>6755</b>

Ülkemizde üst ekstremité amputasyonlu hastaya son beş yılda 693 protez uygulanmıştır. Bunun 248'i dirsek altı protez uygulamaları ve 228'i dirsek üstü protezler şeklindedir.

Genel olarak üst ekstremité amputasyonlarında yapılan modüler protez uygulamalarının sayısı 217'dir. Bunun 176'sı dirsek üstü, 37'si omuz ve 4'ü forequarter amputasyonu yapılan hastalara uygulanmıştır. Omuz dezartikülasyonu, forequarter gibi üst seviye amputasyonlarında 63 protez uygulanmıştır. Ayrıca 13 parmak protezi, 17 parsiyel el ve 55 elbileği dezartikülasyon protezleri yapılarak uygulanmıştır (Tablo 2).

## TARTIŞMA

Bilinen ve tahmin edilen sayısal değerlerin aksine ortezlerin dağılımının AFO'lar yerine KAFO'larda yoğunlaşlığı tespit edilmiştir. Yine elbilek ortezlerinin fazla yapılmış olabileceği düşünülürken bu ortezler, son beş yılın SGK sayısal verilerinde hiç yer almamıştır. Bu da ayak-ayakbileği ve el-elbileği sorunlarında hazır ortezlere kayılmış olabileceğini veya bu ortezlerin ödemelerinin SGK dışındaki kişi ve kurumlar tarafından karşılanmış olabileceğini göstermektedir. Oysa hastaya özel yapılarak uygulanmayan ortezlerin yararı, hazır ortezlere göre çok daha yüksektir, etkisine bağlı olarak üzerinde modifikasyonların daha sağlıklı yapılabildiği uygulamalardır.

Protezlerin sayısal dağılım sonucunun TT ve TF protezlerde yoğunlaşığı tespit edilmiştir. TF protezlerin tamamının, TT protezlerin ise tamamına yakının modüler tipte yapılması geleneksel protezlerden uzaklaşıldığı göstergesidir. Bu da yapılan uygulamalar teknoloji takibinin yanı sıra fiyat faktörünün etkisini ortaya çıkarmaktadır. Oysa klasik protezlerin işçilik ve maliyetleri yüksek, ancak ücretlendirilmesi düşük protezlerdir.

Ülkemizde bedensel engelli ve protez-ortez kullanıcı sayısı ile kullanılan protez-ortezlerine ilişkin bilimsel yayın sayısı oldukça sınırlıdır. Şener ve arkadaşları, 1974 -1999 yılları arasında Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu Protez ve Biyomekanik Ünitesi'nde protezleri yapılan 3140 amputenin retrospektif olarak kayıtlarını incelemiş 2155'i alt ekstremité, 677'si üst ekstremité olan

amputelerin 1170 TT, 978 TF olarak saptanmışlardır.<sup>14</sup> Bu çalışmada alt ekstremite amputasyon seviyesi incelendiğinde en sık amputasyon seviyesinin diz altı, üst ekstremitede ise en sık amputasyon seviyesinin dirsek altı olduğu saptanmıştır. Bu sayısal veriler 2006-2011 SGK verileri ile elde edilen çalışma sonuçlarımız ile uyumludur.

Çalışmada geçen sayısal analiz protez-ortez alanında az sayıda yapılan bilimsel araştırmalar için temel oluşturabilecek dağılım verilerini içermektedir. Böylece ortopedik protez-ortezle ilgili maliyet analizleri, sayısal dağılımlar, geleceğin planlanması ve kaynak israfı gibi oldukça gerekli öngörüler oluşturulabilecek ve planlamalar yapılabilecektir.

## TEŞEKKÜR

Bu çalışmanın ortaya çıkmasında yakın işbirliği ile yardımlarını esirgemeyen SGK Genel Müdürlüğü İzleme ve Değerlendirme Daire Başkanı Sayın Mehmet Özdemir ve emeği geçen Genel Müdürlük çalışanlarına teşekkür ederiz.

## KAYNAKLAR

1. Alsancak S. Ortez ve Protez Tarihçesi Ankara Üniversitesi Dikimevi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Dergisi. 2000;1:27-33.
2. Özürlüler İdaresi Başkanlığı (ÖİB), Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE). 2002 Türkiye Özürlüler Araştırması. Ankara, Devlet İstatistik Enstitüsü Matbaası, 2004.
3. Thomas PW, Morgan T. From Epic Budget Battles to Health Reform Regulations: O&P In The Future. O&P Business News 2011;6:15-21.
4. Kogler GF. Materials and technology. In: Lusardi MM, Nielsen CC. Orthotics and Prosthetics in Rehabilitation. 1<sup>st</sup> ed. Waburn: Butterworth Heinemann; 2000:11-32.
5. Nielsen CC. Orthotics and Prosthetics in Rehabilitation: The Multidisciplinary Approach. In: Lusardi MM, Nielsen CC, eds. Orthotics and Prosthetics in Rehabilitation. 1<sup>st</sup> ed. Waburn: Butterworth Heinemann; 2000:3-10.
6. Nielsen CC. A survey of amputees: functional level and life satisfaction, information needs, and the prosthetist's role. J Prosthet Orthot 1991;3:125-129.
7. Shurr DG, Cook TM. Prosthetics and Orthotics. 1<sup>st</sup> ed. Connecticut: Appleton & Lange; 1990:1-15.
8. Lemaire ED, Highsmith MJ, Kaphingst W. Prosthetic and orthotic resources for communicating in a global village. JRRD 2009;46:13-20.
9. Condie DM. International organisation for standardization (ISO) terminology. In: Hsu JD, Michael JW, Fisk JR. AAOS Atlas of orthoses and assistive devices. American Academy of Orthopaedic Surgeons. 4<sup>th</sup> ed. Philadelphia (PA): Mosby/Elsevier; 2008:3-15.
10. Bowker JH. The Art of Prosthesis Prescription. In: Smith DG, Michael JW, Bowker JH. American Academy of Orthopaedic Surgeons. Atlas of Amputations and Limb Deficiencies Surgical, Prosthetic and Rehabilitation Principles. 3<sup>rd</sup> ed. Rosemont IL: Bone and Joint Decade; 2004:739-744.
11. Nielsen CC. Factors of affecting the use of prosthetic services. J Prosthet Orthot 1989;1:242-249.
12. Agro M. Orthotic and Rehabilitation Technology. In: Redford JB, Basmajian JV, Trautman P. Orthotics Clinical Practice and Rehabilitation Technology. 1<sup>st</sup> ed. NY: Churchill Livingstone; 1995. p:297-322.
13. Türk Standardı Enstitüsü (TSE) TS 13181 İş Yerleri Protez-Ortez Yapım ve Uygulama Merkezleri-Genel Kurallar.
14. Şener G, Güven Ö, Yiğiter K, et al. Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu Protez ve Biyomekanik Ünitesinde 1974-1999 Yılları Arasında Protezleri Yapılan Amputelerin Değerlendirilmesi. II. Ulusal Protez ve Ortez Kongresi 10-12 Ekim 1999 Ankara, Kongre Kitaplığı, Ankara. Türk Hava Kurumu Basımevi. 2000:295-230.